STAND DER MAAN.

6	Januarij	EERSTE KWARTIER.
14	"	VOLLE MAAN.
21	"	LAATSTE KWARTIER.
28	"	NIEUWE MAAN.

WATERGETIJEN.

		Hoog Water.	Laag Water.
7	WOENSDAG 's morg.	12-45	6-45
8	DONDERDAG	1-30	7-30
9	VRIJDAG	2-15	8-15
10	ZATURDAG	9-00	3-00

SURINAAMSCHE COURANT.

Ao. 1835. WOENSDAG, DEN 7den JANUARIJ. No. 2.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

Den 3 Januarij 1835.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de zetting van het Brood bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 8 Oncen en 1 Lood.

En dat van 4 Centen 4 Oncen en ½ Lood.

De prijs van het Vleesch is bepaald, als volgt:

Het RUNDVLEESCH, 48 Cents per ℔.

Het SCHAPENVLEESCH, 48 Cents per ℔.

Het VARKENSVLEESCH, 35 Cents per ℔.

Wordende alzoo alle Broodbakkers en Vleeschhouwers gegelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 3 Januarij 1835.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, is bij G. O. dd. van Heden, No. 1/1 op verzoek van de Eerste Luitenant Adjudant bij de Tweede Afdeeling der Schutterij van *Paramaribo*, JOHANNIS CORNELIS MULLER Az., aan denzelven verleend *eervol ontslag* uit voormelde betrekking.

De Eerste Luitenant Adjudant,
R. H. ESSER.

Tweede Oproeping.

Namens Zijne Exellencie den Gouverneur Generaal, worden mits dezen opgeroepen, alle Mannelijke Ingezetenen dezer Plaats, die hun *zeventiende jaar* zijn ingetreden, edoch hun *vijftigste* nog niet hebben volbragt, en niet in de Schutterij dezer Plaats zijn ingelijfd: alsmede dezulke, welke van elders zich alhier met ter woon hebben begeven, om te verschijnen op Maandag den *twaalfden* Januarij eerstkomende, des achtends te *acht* uur voor de Hoofdwacht der Schutterij, ten einde in dezelve te worden ingelijfd.

Paramaribo, den 5 Januarij 1835.

De Majoor Kommandant der Schutterij
P. FIERS SMEDING,

ADVERTENTIEN.

De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag, den 9den Januarij 1835, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De helfte in het *ERF* aan de *Hoogestraat*, Lr. D. No. 101, aankomende ANDRIES AUGUST HALFHIDE.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Gravestraat*, bekend onder Lr. B No. 32 aankomende A. A. STUBE.

De Slaven: *Mandrina Jim* en *Faans*; aankomende J. F. SCHEFFER.

Paramaribo, den 3 Januarij 1835.

(2081)

☞ HEDEN NAMIDDAG *half vier* uur *VENDU*, ten Pakhuize van BOTHE en FUCHS.

Paramaribo, den 7 Januarij 1835.

(2075)

☞ Bij DEGENHARD & KRAMER, zijn te bekomen en aangebragt per Kapt A. AHLERS.

Beste Aardappelen, Zeeuwsche Uijen Z. M. Komijne-, Edammer-, Limburger-, en Zwitsersche-, Kazen, Boter wesph. Hammen gerookte Spek, zout Vleesch, Osse Ribben, Bilstukken, Ossehazen, — Zuur- en Bloemkool, Sny- en Spersie Boonen in Vatjes, gebrade Schijven dito Carbonade, Paling, zouts Visch, Haring, Saucijsjes en Worst in vatjes, Anchovis, groene Erwten, Stok en Longvisch, — Vruchten op Brandewijn, gedroogde Appelen en Peeren bij het Pond en in stoopen, Pruimen, Rozijnen, Corenten, Augurkjes, in Stoopen, — Diverse soorten van Dranken, Specerijen. Thee in soorten STUKGOEDEREN, KRAMERIJEN en veel meer andere GOEDEREN.

Paramaribo, den 2 Januarij 1835.

(2077)

Kapt J. J. BART, voerende het Nederlandsche gekoperde Driemast-Schip *Wilhelmina en Maria*, voornemens zijnde, Ulto Februarij ek. de terugreis naar *Amsterdam* aantenemen, biedt gemelde Bodem, ter inlading van *KOFFIJ* en *KATOEN*, aan Heeren Planters, Kooplieden en verdere Ingezetenen. —

Paramaribo, den 6 Januarij 1835

(2089)

REIJNA BENJAMINS, is voornemens tot herstel harer gezondheid, de Kolonie voor eenigen tijd te verlaten.

(2124)

SCHEEPSTIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 31 Dec, de Zweedsche Schoener *the Duke of Skane*, Kapt Dinzey, van St. Thomas.

Den 2den Januarij de Nederlandsche Sloep *Dolfijn*, Kapt G Ellert, van Coronie, Passagiers: *Eliza Mille* en twee Bediende, *Hugh Campbell*, *Steenvoort* en Bediende.

Den 4den dezer, het Schip *de Noord*, Kap J. A. Weijerbusch; van Amsterdam, hebbende 45 dagen reis.

Den 5den het Schip *de Eensgezindheid*, Kapt, P. T. Kuiper, van Amsterdam, hebbende 43 dagen reis.

Idem, het Schip *Theresia Aliza*, Kapt, H. H. Kral, van Amsterdam, hebbende 53 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 27 Dec, de Nl. Am. Brik *Mary en Eliza*, Kapt P. Swendson, naar Glaucester: lading, 141 vaten Malassie.

NIEUWSTIJDINGEN.

EXTRACTEN uit de NIEUWE AMSTERDAMSCHE COURANTEN, tot en met 15 November.

DUITSCHLAND.

In een der duitsche bladen leest men bijzondere berigten uit Rijn-Hessen, inhoudende, dat het besluit van den Groot-Hertog, ter ontbinding van de vergadering der Landstenden aldaar, een zeer onaangenaam indruk had gemaakt, om dat die stenden gedurende zes maanden vergaderd waren geweest, en de belastingschuldigen 60,000 thalers hadden gekost, zonder iets tot stand te brengen. Over het algemeen werd het bewind in het gelijk gesteld. Hoe zeer de Groot-Hertog de onmiddelijke benoeming eener nieuwe vergadering had bevolen, zoude het wel tot in het laatst van Januarij 1835 aanhouden, eer deze nieuwe kamers zitting konden nemen.

Naar men verneemt, zal, met goedvinden van de militaire commissie der duitsche Bondvergadering, de bezetting der bondstroepen, thans in deze stad aanwezig, met den eersten aanstaande tot 1250 man worden verminderd; te weten 750 man Oostenrijkers en 500 man Pruissen.

Brieven uit Zwitserland melden nog niets naders, omtrend de nota, welke van wegen het duitsch Verbond aan het eedgenootschap zoude zijn ingeleverd, betrekkelijk het ontnemen van het voorzitterschap aan het kanton Bern. Men vindt lieden, welke meenen, dat het gerucht van het bestaan eener nota nog bevestiging vereischt, doch dit is zeker, dat het gerucht alleen op nieuw heeft doen blijken van de aanwezigheid der onderscheidene partijen daar te lande; en van de haat, welke zij elkander toedragen. Evenwel begint men ook aan de zijde der hevige republikeinen in Zwitserland te begrijpen, dat men omzigtig behoort te zijn in het opvolgen van de raadgevingen van den franschen ambassadeur, en dat Koning *Philips* welligt niet ongeneigen zoude wezen, om Zwitserland, tot behoud van de rust van Europa, door vreemde troepen te doen bezetten, onder voorwaarde, dat een deel der westelijke kantons bezetting van fransche troepen mogt erlangen.

ZUMALA - CARREGUY.

Ten gevolge eener partijdige karakter beschrijving van den carlistischen Hoofdbevelhebber *Zumala Carreguy*, voorkomende in de *Revue Brittannique*, heeft de *Gazette de France* een artikel, haar door een' ongenoemden schrijver toegezonden, opgenomen, waarvan het onderstaande de hoofdzakelijke inhoud bevat;

Don *Thomas Zumala-Carreguy* is in de omstreken van *Tolosa* geboren. In 1830 was hij reeds infanterie-kapitein. De beschuldiging, dat hij voor dien tijd eene bijzondere ingenomenheid met de constitutie

van 1812 zou getoond hebben, is van alle waarheid ontbloot. Toen hij in 1821 te *Pampeluna* in garnizoen kwam, was hij bij zijn regiment zoo zeer bekend wegens tegenovergestelde gevoelens, dat hij overal voor het gestoten werd en in 1822 de dienst der cortes verliet en zich zelven bij het zoogenoemde geloofsleger aanmelde, bij welk leger hij vervolgens met *Quesada*, toen evenzeer een tegenstander der constitutie, over een korps roijalistische vrijwilligers het bevel voerde. Na het terugkeeren van *Ferdinand* VII werd *Zumala* in 1823 tot overste van het 14de regiment van linie, en later tot gouverneur van *Ferrol*, met behoud van het commandement over genoemd regiment, aangesteld. Nog gedurende het leven van *Ferdinand*, zocht men er hem toe over te halen, om *Karel* V als koning uit te roepen, omdat men zijne roijalistische denkwijze genoegzaam kende; maar hij weigerde volstandig aan dien voorslag gehoor te geven, zeggende: »zoolang koning FERDINAND leeft, ben ik verpligt, hem en mijnen eed getrouw te blijven. Na diens dood zal ik niemand anders dan don CARLOS als koning van *Spanje* erkennen."

In voorwil dezer manneliјke standvastigheid, werd er evenwel eene aanklagt tegen hem ingebragt, dat hij het stellige voornemen koesterde, om KAREL V, gedurende het leven van diens broeder, tot koning uit te roepen. Dien ten gevolge werd hij afgezet en naar *Madrid* vervoerd, waar hij voor eenen krijgsraad te regt stond, die hem vrijsprak. *Ferdinand* zelf, deze, lastersuchtige aanklagt weg werpende, verklaarde, dat de overste *Zumala Carreguy* onschuldig was en met eer en trouw diende; hij beval daarom den kapitein-generaal *Quesada* en den minister van oorlog hem dadelijk op vrije voeten te stellen. Te dier zelfder tijd liet de infant don *Carlos* hem in het paleis der prinses van Beira ontbieden, en voerde hem te gemoet: »Ik reken op u als op eenen vriend. Gij hebt hen, die u tot eene zamenzwering tegen mijnen broeder zochten over te halen, afgewezen en u daardoor als een regtschapen Spanjaard doen kennen. Ik zal u niet vergeten!" *Zumala Carreguy* antwoordde hierop den infant, dat hij niets dan zijn' pligt had gedaan, en het evenzeer, na den dood van *Ferdinand*, tot zijnen hoofdpligt zou rekenen, de eerste te zijn, die don *Carlos* tot wettig koning van Spanje zou uitroepen. Daar *Quesada*, die sedert van staatkundige meening geheel en al veranderd is, met grond te gemoet zag, dat de held van Guipuscoa nimmer van gevoelens zou veranderen, stelde eerstgenoemde *Zumala-Carreguy* allerlei hinderpalen in den weg, zoodat deze zich eindelijk genoodzaakt zag zijn ontslag te verzoeken en zich naar zijne echtgenoot te Pampeluna te mogen begeven. *Quesada* sloeg hem dit verzoek af; maar een besluit van den koning, vier weken voor zijn' dood, bewilligde in het verlangen van den verzoeker. Hij begaf zich hierop naar Navarre, in verwachting weder zijne aanstelling te zullen bekomen, doch niet als krijgs-secretaris van den vice-koning van Navarre.

Op zekeren avond zijne woning verlatende, ontving hij het berigt van *Ferdinands* dood, op welk berigt hij reeds was voorbereid. Hij keerde terstond tot zijne betrekkingen weder, maakte haar deze tijding bekend, er bijvoegende: »nu is *Karel* V koning van Spanje; en het is mijn pligt hem als zoodanig te erkennen.» Spoedig voegden zich andere officieren bij hem, die weldra met hem naar de hun aangewezene punten vertrokken; en, acht dagen later, stond don *Thomas Zumala-Carreguy* aan het hoofd van een leger roijalistische vrijwilligers, hetwelk hij reeds voor het na plaats hebbende sterfgeval behoorlijk had georganiseerd. Dewijl *Eraso*, na de teregstelling van *Santos Ladron*, zijn kommando bekomen had en zich naar Frankrijk had moeten terug trekken, nam *Zumala-Carreguy* het opperbevel over de roijalistische troepen in Navarre en de Baskische provincien op zich — Ziedaar den hoofdzakelijken inhoud der staatkundige levensgeschiedenis van don *Carlos* eersten bevelhebber.

De hierin aangestipte daadzaken zijn te algemeen in geheel Spanje bekend, dan dat zij door iemand in twijfel getrokken, veel minder tegengesproken kunnen worden.»

JAN BARENDSE,
OF
JAN DE LAPPER.

Wien 't hart voor land en vrijheid klopt,
Bezoek' de stad aan 't *Sparen*,
En blijve bij de Melkbrug staan,
Om 't hoekhuis aan te staren.

In 't pothuis van den *zwarten Hond*,
Daar zat JAN BARENDS binnen,
Om met zijn schoenenlapperswerk
Den sobren kost te winnen.

Doch ging de trom voor 't zeevolk rond,
Tot wreking van 's lands regten,
Dan smeet hij els en pikdraad weg,
Om voor het land te vechten.

Hij had, als schei- en bootsman, reeds
Bij onderscheiden togten,
Zelfs eens aan boord van d' Admiraal,
Met leeuwenmoed gevochten.

Wanneer voor 't eerst het oorlogsvuur
Met Engeland was aan 't blaken,
Deed meester JAN terstond zijn best,
Om weêr aan boord te raken.

JAN kwam aan boord van een' Kaptein
Die wel met titels pronkte,
Maar wien geen greintje heldenvuur
De koude borst ontvonkte.

De slag gaat aan; hij wil terug,
Maar kan niet, wijl de Britten,
Naar wie de wind hem telkens voert,
Hem op den tabberd zitten.

Blod Jan, dod Jan! — zoo was 't ook hier:
Kaptein en Luitenant sneven;
En nu roept ieder: Afgedaan!....
»Wij moeten 't overgeven."

«»Dat schut ik — neen!" " roept onze JAN;
»»'t Zal nu eerst regt beginnen.
»»Ik ben Kaptein! Komt, makkers, komt!
»»Of sterven of verwinnen!" "

Hij grijpt de lont, en vliegt naar 't kruid;
»»Hier helpt," " zegt hij, »»geen beven;
»»Vreest gij den dood van 's Britten hand,
»»Deez lont zal u doen sneven!" "

»Neen, meester JAN, wij volgen u!"
Roept elk der oorlogsbonken;
Weldra is 't eerste Britsche schip
Reeds naast hem weggezonken.

»»Dat 's nommer een," " zegt JAN: »welaan!
»»Een ander weêr bekeken." "
En spoedig is ook 't tweede schip,
Ontakeld, afgeweken.

Nu was de slag alras beslist;
De Britten gingen strijken,
En lieten aan de vloot van TROMP
Den achtersteven kijken.

TROMP had die heldendaân gezien, —
Hij dacht niet aan den Lapper,
En zegt: „Hoe komt die laffe blo̊ed
„In dit gevecht zoo dapper?"

Hij seint de Kapiteins aan boord.
Hij ziet de sloepen komen,
En heeft, in plaats van 't pronkrig heer,
JAN BARENDSE vernomen.

„Wat 's dit?" zegt hij: „Hee, meester *Jan*!
„Ik vraagde, bij mijn seinen;
„Geen bootsliên of geen scheiman — neen,
„Maar wel de Kapiteinen."

»»Mijnheer!" " zegt *Jan*, »»dat gij mij ziet,
»»Is, bij mijn ziel! geen wonder.
»»Mijn laffe baas voer met zijn' maat
»»Ten eerste naar den d....

»»Zijn schip ging haast denzelfden gang;
»»Toen kwam ik op de proppen,
»»En ging monsieur den Engelschman
»»Eens afgedrommeld kloppen.

»»Want de eerste zoop het pekelnat;
»»De tweede.... die ging schuiven,
»»En 't was zijn tijd, heer Admiraal!
»»Of 'k hield hem in de kluiven.

»»En hadt gij niet: holla! geseind,
»»Mijnheer! ik wil u zweren,
»»Ik ging het oude bullenhok
»»Nog andere sprongen leeren." "

„Gij hebt," zegt *Tromp*, „een plaats verdiend
„Bij de andre Kapiteinen.
„De dapperheid gaf u het regt,
„Om bij hen te verschijnen."

Ras drijft de vloot naar Tessel heen,
Waar 't volk aan wal moest stappen;
En JAN, als ware er niets gebeurd,
Ging weer aan 't schoenenlappen.

De faam heeft zulk een dappre daad
Door Nederland geklonken.
Toen heeft de staat dien braven man
Erkentelijk beschonken.

Een gouden keten om den hals,
Met nog vijfhonderd ponden:
Nooit had zich onze meester JAN
In zulk een' staat bevonden.

Hij koopt zijn leer in voorraad thans,
Een zondagspak daarneven,
En heeft zich met zijn halssieraad
Gestaag ter kerk begeven.

De Britten, nog niet afgeschrikt,
Herstellen hunne krachten,
En liggen weer in 't ruime sop
Op Hollands vloot te wachten.

Tromp trok, door Haarlem, naar den Haag
Om orders af te halen;
Maar de opgehaalde Melkbrug deed
Hem voor JAN's pothuis dralen.

JAN ziet en groet den Admiraal,
„Wat zien," zegt *Tromp*, „mijne oogen!
„Zijt gij, o dapper oorlogsman!
„Niet weer naar boord gevlogen?"

»»Ik ben Mijnheer! als Kapitein," "
Sprak JAN, »»teruggekomen,
»»En kort en goed, geen andre rang
»»Werdt van mij aangenomen." "

„Zacht, zacht! wat!" zegt nu de Admiraal;
„Als Luitenant zal 't wel schikken." —
»»Neen," " zegt *Jan*, »»om den drommel (niet!
»»Kaptein, of — schoenenflikken!" "

En naauwlijks is de derde dag
Na dit gesprek vervlogen,
Of JAN is, op een ontbod,
Reeds naar den Haag getogen.

Hij treedt op 's fiersten raadzaal in,
Om 't heuglijk nieuws te hooren,
Dat hem 't gebied eens oorlogschips
Op 't eervolst is beschoren.

Naauw heeft JAN BARENDSE die maar,
Die blijde maar vernomen,
Hij roept: »»Mijnheeren! de Engelschman
»»Zal van den duivel droomen." "

En, van dit tijdstip af, is JAN
De steun van TROMP gebleven;
En menig dapper Engelschman
Moest voor den Lapper beven.

Hij heeft, als waardig Kapitein,
In onderscheiden togten,
Voor de eer en 't heil van 't vaderland
Met leeuwenmoed gevochten.

In 't eind' heeft hij den heldendood
Op 't bed van eer gevonden:
Een schot, een heilloos schot, helaas!
Heeft hem naar God gezonden.

Ter Drukkerij van GEBROEDERS SEBRES.